

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקו ספורטוויר בע"מ

בפני כבוד השופטת סיגלית מצא

התובע: דניאל זסלבסקי
על-ידי ב"כ עו"ד גיא אלון

נגד

הנתבעת: שוקו ספורטוויר בע"מ
על-ידי ב"כ עו"ד לימור עלמני

פסק דין

1. בפניי תביעה לקבלת פיצוי בטענה למשלוח 50 הודעות דואר אלקטרוני בעלות תוכן פרסומי. בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").

א – העובדות

2. התובע הוא המשתמש היחיד בכתובת דואר אלקטרוני כפי שצוינה בכתב התביעה.

3. הנתבעת היא חברה המוכרת ומשווקת ביגוד לגברים, נשים וילדים.

ב – ההליך

4. התביעה הוגשה ביום 9.7.2021 כתביעה בסדר דין מהיר.

5. בתביעה נטען, כי במשך תקופה ארוכה שיגרה הנתבעת לכתובת הדואר האלקטרוני של התובע מספר רב של הודעות בעלות תוכן פרסומי, כשהתובע אינו זוכר שנתן את הסכמתו המפורשת לכך.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

עוד נטען, כי גם אם התובע נתן הסכמה למשלוח הודעות בעלות תוכן פרסומי בהיסח הדעת, הרי שעומדת לו זכות לחזור מהסכמה ולבקש שהנתבעת תחדל ממשלוח דברי פרסומת נוספים.

6. לטענת התובע, הוא נמנע מלחיצה על קישורים בהודעות דואר אלקטרוני, לרבות על קישורים להסרה מרשימת תפוצה, וזאת בשל חשש מדייג (פישנינג). לכן שלח התובע לנתבעת ביום 4.1.2021 הודעת סירוב לקבלת דברי פרסומת, באמצעות הדואר האלקטרוני, כפי שמאפשר סעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת. אולם, לטענתו, המשיבה המשיכה לשלוח הודעת דואר אלקטרוני בעלת תוכן פרסומי (לדבריו, 50 הודעות נוספות מאז משלוח הודעת הסירוב).

7. התובע מציין, כי ביום 10.6.2021 פנה בא כוחו אל הנתבעת במכתב התראה, במסגרתו התבקשה הנתבעת לפצותו בגין המעשים שתוארו לעיל. לדבריו, לאחר משלוח מכתב ההתראה, חדלה הנתבעת ממשלוח הודעות נוספות (לאחר משלוח שלוש הודעות נוספות), אך היא לא השיבה למכתבו.

8. ביום 2.6.2022 נשמעו הראיות. בסוף הישיבה סיכמו הצדדים טענותיהם בעל פה.

ג – טענות הצדדים

1.ג – טענות התובע

9. הודעות הדואר האלקטרוני בעלות התוכן הפרסומי נשלחו מבלי שהתובע נתן את הסכמתו להן. הנתבעת לא סיפקה ראיה כלשהי המצביעה על כך שהתובע אכן נרשם באמצעות יישומון כלשהו כטענתה, כשנטל הראיה בעניין זה מוטל עליה. בנוסף, הנתבעת סירבה לערוך בירור האם התובע אכן נרשם לרשימת התפוצה שלה באמצעות היישומון.

גם לאחר שהתובע שלח הודעת סירוב מפורשת ביום 4.1.2021 המשיכה הנתבעת לשלוח לו הודעות בעלות תוכן פרסומי.

10. באשר לכך, שלכאורה, הודעת התגובה של הנתבעת קדמה (בדקה אחת) למשלוח הודעת הסירוב, טוען ב"כ התובע, שיייתכן והמדובר בשוני בשעה שהוגדרה במחשבים, ומכל מקום, טענה זו לא נטענה בכתב ההגנה.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

11. לאחר שב"כ התובע הופנה לכך שקיימות 4 הודעות דואר כפולות, הוא הסכים שמדובר במשלוח 46 הודעות בעלות תוכן פרסומי (חלף 50 הודעות לגביהן נטען בכתב התביעה).

12. בהתאם לפסקה 24 לפסק הדין של כב' השופט נ' סולברג ברע"א 4704 בן-עמי נ' Facebook Ireland Ltd (9.2.2021) (להלן: "פסק הדין בעניין בן עמי"), שמורה לתובע זכות לשלוח הודעת סירוב בדרך שיבחר בהתאם להוראת סעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת. משכך, אפשרות הסרה באמצעות לחיצה על קישור "הסר" כאופציה יחידה, אינה מאיינת את זכותו של התובע לשלוח הודעת סירוב בכתב. לחיצה על קישורים המגיעים באמצעות הדואר האלקטרוני לא בטוחה ובעייתית, ולא ניתן לדרוש מהתובע שייקח על עצמו סיכונים אלה נוכח החשש מדיוג (פשינג).

13. ב"כ התובע הפנה לפסק הדין ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחיים) (4.8.2014) (להלן: "פסק הדין בעניין חזני"), שם נקבע כי נקודת המוצא היא כי תביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא סכום הפיצוי הקבוע בחוק התקשורת (1,000 ₪), וככל שמספר הפרות עולה, כך גדלה תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק.

2.ג – טענות הנתבעת

14. התובע ביקש להצטרף לרשימת התפוצה של הנתבעת, באמצעות היישומון MY OFER, בחודש דצמבר 2020. הנתבעת שולחת הודעות בעלות תוכן פרסומי לחברי מועדון בלבד, או למי שמוסר את פרטיו באתר האינטרנט של הנתבעת.

15. הודעת סירוב ניתנה לשלוח באמצעות כפתור ההסרה, המצוי בכל הודעת דואר אלקטרוני שנשלחה על-ידי הנתבעת, והדבר תואם את דרישות חוק התקשורת. אילו היה פונה התובע באמצעות כפתור ההסרה, הוא היה מוסר מרשימת התפוצה באופן מידי. בפועל, פנה התובע באמצעות עורך דינו למעלה מחמישה חודשים לאחר שטען ששלח הודעת סירוב באמצעות הדואר האלקטרוני, דבר המצביע על כך שזו לא כתובת הדואר האלקטרוני הראשית שלו, ויש לכך משמעות בהתאם לפסיקה.

16. הודעת התגובה לכאורה מצד הנתבעת קודמת בדקה למשלוח הודעת הסירוב הנטענת, ומכאן שלא ניתן לומר שהתקבלה אצל התובע הודעת תגובה מטעם הנתבעת לפנייתו.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

17. הודעת הסירוב נשלחה לדברי התובע בינואר 2021, בעת הסגר השלישי, כשכתי העסק כמעט ולא עבדו, ולכן נשלחה לתובע הודעת דואר אלקטרוני אוטומטית בתגובה להודעתו. לטענת הנתבעת, ייתכן ונפלה טעות, והודעת הסירוב של התובע, שנשלחה ללא נושא, הגיעה לתיקיית "ספאם", או שההודעה חמקה מעיניה של נציגת השירות, אולם בפועל התובע לא עשה דבר במשך כ-5 חודשים.

18. אין בסיס לחששותיו של התובע מפני לחיצה על כפתור ההסרה. לטענת הנתבעת, המדובר באמתלה לאי-לחיצה על כפתור ההסרה.

לפיכך עותרת הנתבעת לדחיית התביעה.

ד – דיון והכרעה

1.ד – מתן הסכמה מפורשת למשלוח דבר פרסומת

19. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת";

בהתאם לפסיקה, הנטל להוכיח כי ניתנה הסכמה מפורשת בכתב מוטל, ככלל, על

המפרסם, כפי שנקבע בפסק הדין בעניין בן עמי (לעיל, בפסקה 13):

"אולם, בהצהרת הנמען כי למיטב ידיעתו לא נתן הסכמה למשלוח דברי הפרסומת, עוברת חובת הראיה אל כתפי המפרסם-הנתבע. זהו המצב ברובם המוחלט של המקרים בתביעות לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת, ומכאן שהלכה למעשה, כדרך קבע, מוטלת חובת הראיה בכגון דא על המפרסם (רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ, פסקה ח' (20.4.2017)). כך, אם אין בידי המפרסם ראיה להסכמה ראשונית, ובהתקיים יתר התנאים המצוינים בחוק התקשורת, ככלל תתקבל תביעת הנמען..."

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

(לעניין זה ראו גם פסק הדין ברע"א MEGA 1621/16
T" ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' טו"ד
עמית זילברג (14.06.2016))

במקרה שבפניי, טען התובע בסעיף 11 לכתב התביעה, שאינו זוכר שנתן הסכמה מפורשת לקבלת תוכן פרסומי מהנתבעת. בסעיף 12 לכתב התביעה טען, שגם אם נתן הסכמה בהיסח הדעת, הרי שעומדת לו זכות לחזור מהסכמה זו.

20. מנגד טענה הנתבעת, בסעיפים 3 ו-5 בחלק השלישי של כתב ההגנה, כי בחודש דצמבר 2020 בוצע רישום לכתובת הדואר האלקטרוני של התובע באמצעות היישומון MY OFER, ובעקבות כך בוצע רישום של התובע באתר האינטרנט של הנתבעת. הנתבעת מצרפת תדפיס אישור רישום ממערכת המחשוב שלה, לפיו בתאריך 17.12.2020 שעה 11:37 בוצעה הרשמה לניוזלטר של הנתבעת באמצעות כתובת הדואר האלקטרוני של התובע (נספח 1 לכתב ההגנה).

21. בעדותה לא ידעה נציגת הנתבעת למסור מהו הנוסח לו נדרש להסכים מי שנרשם באמצעות היישומון (עמ' 3 לפרוט', ש' 23-21). משכך, גם אם אניח שנספח 1 לכתב ההגנה מהווה רישום למערכת המחשוב של המשיבה באמצעות הדואר האלקטרוני של התובע, הרי שאין כל ראיה לכך שבהרשמה זו ניתנה הסכמה מפורשת מצד התובע לקבלת דברי פרסומת.

לפיכך, הנתבעת לא עמדה בנטל המוטל עליה, להוכיח שהתקבלה הסכמה מפורשת בכתב של התובע לקבלת דברי הפרסומת.

עם זאת אציין, כי התובע צמצם את תביעתו רק לדברי הפרסומת שנשלחו לכתובת הדואר האלקטרוני שלו לאחר ששלח הודעת סירוב ביום 4.1.2021.

2.ד – משלוח הודעת סירוב לקבלת דברי פרסומת

22. בתביעה טען התובע (בסעיפים 14-15), כי ביום 4.1.2021 שלח הודעת סירוב לנתבעת (נספח 1 לכתב התביעה) (להלן: "הודעת הסירוב"), ובאותו התאריך קיבל תשובה מהנתבעת בהודעת דואר אלקטרוני חוזרת (נספח 2 לכתב התביעה). למרות, המשיכה הנתבעת לשלוח לו הודעות בעלות תוכן פרסומי.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקו ספורטויר בע"מ

לדבריו, רק בעקבות משלוח מכתב התראה על-ידי בא כוחו ביום 10.6.2021 (נספח 4 לכתב התביעה), חדלה הנתבעת ממשלוח דברי פרסומת לכתובת הדואר האלקטרוני שלו (סעיפים 20-21 לכתב התביעה).

23. בתגובה להודעת הסירוב מיום 4.1.2021 קיבל התובע הודעת דואר אלקטרוני מהנתבעת שכותרתה: "מענה: 'אני לא נמצא'". בהודעה נכתב, שעקב העומס, זמני ההמתנה ארוכים מהרגיל, "אבל אנחנו מבטיחים לחזור לכולם".

כשנשאל התובע בעדותו כיצד התייחס להודעת הדואר האלקטרוני הזו של הנתבעת, השיב: "מה אני צריך להתייחס לזה? אני מקבל תשובה, עם זה אני ממשיך" (עמ' 1 לפרוט', ש' 24).

24. בכתב הגנתה הכחישה הנתבעת את הנטען באשר למשלוח הודעת הסירוב ביום 4.1.2021. לטענתה, רק לאחר קבלת מכתבו של בא כוח התובע הבינה שהתובע מבקש את הסרתו מרשימת התפוצה (סעיף 15 לחלק השלישי של כתב ההגנה).

25. עם זאת, בעדותה לא שללה נציגת הנתבעת את קבלת הודעת הסירוב ששלח התובע. נציגת הנתבעת אמרה בעדותה, כי לא ראתה את הודעת הסירוב של התובע, אולם: "יכול להיות שברגע שנשלח המייל היינו בסגר, זה היה סגר שלישי, החברה הייתה בחל"ת, בחברה ישבנו שני אנשים בשירות לקוחות דרך הבית. היו הצפות של טלפונים. אני לא ראיתי את המייל, אין לי אינטרס להשאיר מישהו שלא רוצה לקבל דיוור" (עמ' 3 לפרוט', ש' 26-28).

26. בהמשך הוסיפה ואמרה נציגת הנתבעת, שהודעת הסירוב של התובע מיום 4.1.2021 לא נשאה נושא, וייתכן שעקב כך היא עברה לתיקיית "ספאם" (עמ' 5 לפרוט', ש' 5). לדבריה: "ברגע שאין נושא במייל עצמו, אין לי לאן לתעדף, אולי עבר לספאם" (שם, ש' 6-7), וכן: "זה היה ללא נושא, זה עובר לספאם ונמחק אחרי כמה זמן" (שם, ש' 34-35).

27. אם לסכם את הדברים בנקודה זו, נציגת הנתבעת לא הכחישה בעדותה כי הנתבעת קיבלה את הודעת הסירוב של התובע מיום 4.1.2021, אולם, לדבריה, ייתכן וההודעה לא זכתה להתייחסות עקב כך שהיא לא נשאה "נושא", ולפיכך, ככל הנראה, הועברה לתיקיית "ספאם" ונמחקה, או בשל תנאי העבודה של שירות הלקוחות של הנתבעת במהלך הסגר השלישי (שני

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקו ספורטויר בע"מ

עובדים שעבדו מהבית). התובע מצדו, קיבל הודעת דואר אלקטרוני אוטומטית שכותרתה: "מענה: אני לא נמצא", ואף שהמשיך לקבל דברי פרסומת מהנתבעת, לא פנה אל הנתבעת בדרישה נוספת להסירו מרשימת התפוצה - עד לתאריך 10.6.2021 (דהיינו, לאחר כ-5 חודשים מפנייתו הראשונה), עת נשלח לנתבעת בדואר אלקטרוני מכתב התראה באמצעות בא כוחו של התובע (נספח 4 של כתב התביעה).

3. ד – אופן משלוח הודעת הסירוב

28. התובע התייחס ארוכות בכתב התביעה לכך, שאף שהנתבעת צירפה קישור בתחתית דברי הפרסום, המאפשר הסרה מרשימת התפוצה, בו נכתב: "להסרה מרשימת התפוצה לחץ כאן", הוא בחר שלא ללחוץ על הקישור, אלא לשלוח הודעת סירוב באמצעות הדואר האלקטרוני. זאת, לדבריו, היות וסעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת מאפשר זאת, ונוכח חששו מדיוג (פישנינג), דהיינו, חשש שמדובר בקישור פוגעני, העלול לפגוע ברכושו ו/או בפרטיותו.

29. סעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת קובע, בין היתר, שהודעת הסירוב לקבלת דברי פרסומת: "תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען".

30. לטענת הנתבעת, היא מאפשרת הסרה באופן פשוט ונוח על ידי לחיצה על הקישור בתחתית דבר הפרסום. עוד טענה הנתבעת כי טענה בדבר חשש מלחיצה על כפתור ההסרה, לא התקבלה בפסיקה (רת"ק (מחוזי ב"ש) 49131-01-16 קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ (5.5.2016), וכן ת"ק (פ"ת) 20056-11-16 בוקובזה נ' קשרי תעופה בע"מ (6.4.2017).

עם זאת, אין מחלוקת כי הכתובת אליה נשלחה הודעת הסירוב הנה כתובת פעילה (משונה מהנסיבות שנדונו בתאמ (פ"ת) 40088-02-19 ירון אליה נ' רפי יהלום (21.2.2021)), המופיעה בדבר הפרסומת. נציגת הנתבעת אף העידה כי: "ברגע שמבקשים להסיר, גם באמצעות דוא"ל, אנחנו ישר מסירים. אין לנו כוונה להשאיר מי שלא רוצה" (עמ' 5 לפרוט', ש' 29-30), כך שהנתבעת, למעשה, אינה חולקת על זכותו של התובע לשגר הודעת סירוב בכתב, ולא רק באמצעות לחיצה על קישור בגוף דבר הפרסום. אולם לטענת הנתבעת, התובע לא פעל בתום לב, הואיל ולמרות שלא קיבל תשובה עניינית לפנייתו להסרתו מרשימת התפוצה, הוא המתין למעלה מחמישה חודשים עד ששלח הודעת סירוב נוספת באמצעות בא כוחו (סעיף 11 של כתב ההגנה).

31. אם לסכם את הדברים עד כה:

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

- א. לא עלה בידי הנתבעת להצביע על כך שהתובע נתן את הסכמתו המפורשת לקבלת דברי פרסומת.
- ב. התובע הצביע על כך ששלח הודעת סירוב ביום 4.1.2021 באמצעות הדואר האלקטרוני, בדרך שחוק התקשורת מאפשר לו לשלוח הודעת סירוב.
- ג. הודעת הסירוב ששלח התובע לא כללה נושא.
- ד. התובע קיבל במענה להודעת הסירוב הודעה אוטומטית מן הנתבעת שכותרתה: **"מענה: אני לא נמצא"**.
- ה. התובע המשיך לקבל דברי פרסומת מהנתבעת עד שבא כוחו שלח ביום 10.6.2021 מכתב התראה לנתבעת.
32. מכאן, שהוכח כי הנתבעת הפרה את הוראות חוק התקשורת בעניינו של התובע, ועתה יש לדון בפיצוי לו זכאי התובע.
33. נתתי דעתי לכך, שהודעת הסירוב של התובע (נספח 1 לכתב התביעה) נשלחה ביום 4.1.2021 שעה 11:23, והודעת התשובה האוטומטית מצד הנתבעת (נספח 2 של כתב התביעה) נשלחה באותו תאריך בשעה 10:23, אולם ייתכן והדבר נובע מהגדרת השעה באופן מעט שונה במחשב התובע ובמחשביה של הנתבעת, ואין בכך כדי להצביע על חוסר אותנטיות של הודעת התשובה.
4. T – הפיצוי
34. באשר לשיעור הפיצוי קובע סעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת:

"שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;"

בנוסף קובע סעיף 30א(י)(3) של חוק התקשורת:

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטוור בע"מ

"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

(ג) היקף ההפרה;"

35. בעניין חזני אליו הפנה התובע, נקבע באשר לשיעור הפיצוי בגין שיגור דבר פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (עניין חזני, פסקה 10):

"חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ₪ בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ₪) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך." (ההדגשה שלי - ס.מ.).

בנוסף, אני מפנה לרע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, פסקה י"ב (27.7.2014)

(להלן: עניין גלסברג):

"כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30(א) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ₪ – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוני יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(י)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית. (ההדגשה שלי - ס.מ.).

36. כשאני מציבה לנגד עיניי את השיקולים הקבועים בסעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת ואת הכללים שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון (בעניין חזני ובעניין גלסברג) סבורני, שפיצוי בסכום של 12,000 ש"ח הולם את נסיבות העניין, על אף שמדובר במשלוח 46 דברי פרסומת. להלן אפרט את נימוקיי לכך.

37. התובע שלח הודעת סירוב ביום 4.1.2021, כשהיא אינה כוללת נושא, וקיבל במענה לכך הודעה אוטומטית, שכותרתה: "מענה: 'אני לא נמצא'". על אף, שדברי הפרסומת המשיכו להיות משוגרים אליו, הוא לא נקט בפעולה כלשהי עד לתאריך 10.6.2021, כאשר בא כוחו שלח מכתב התראה (באמצעות דואר אלקטרוני). סבורני, שדברים אלה מהווים מחדלים מצד התובע שיש בהם כדי להצדיק הפחתה בפיצוי הנפסק לזכותו.

38. זאת ועוד, כשנשאל התובע בחקירתו מדוע פנה בפעם הבאה לנתבעת (לאחר משלוח הודעת הסירוב ביום 4.1.2021) רק ביום 10.6.2021, הוא השיב: "כי זה לא המייל הראשי שלי, אני לא בודק כל יום, עושה סדר פעם בכמה חודשים. ראיתי את התשובה, הנחתי שיטופל, אחרי כמה חודשים ראיתי שלא" (עמ' 2 לפרוט', ש' 2-3).

אמנם, חובת הקטנת הנזק אינה חלה בפיצוי לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת (עיינו בעניין גלסברג, לעיל, בפסקה י"ג), אך יחד עם זאת נקבע (שם): "... אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעת גובה הפיצויים שיש לשלמם על הפרת סעיף 30א' לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את העובדה שהמעוול אפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, וכל העושה כן הרי זה משובח וייפטר מן המטרד במהרה; אולם הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו". עוד נקבע כי יש לכלול גם את התנהלות הנפגע-הנמען, בין השיקולים לקביעת גובה הפיצויים (רע"א 1868/16 ישי רז נ' עופר האפרתי (19.6.2019)).

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטויר בע"מ

39. בענייננו, הנתבעת אפשרה הסרה מרשימת התפוצה שלה באמצעות קישור בתחתית דברי הפרסום מטעמה. כמו כן, עלה מעדות נציגת הנתבעת, כי הנתבעת מאפשרת גם הסרה מרשימת התפוצה בפניה באמצעות פנייה בדואר האלקטרוני (עמ' 5 לפרוט', ש' 29-30), אולם לטענתה, ייתכן והודעת הסירוב של התובע מיום 4.1.2021 לא טופלה עקב כך שלא כללה "נושא" או בשל שההודעה נשלחה במהלך הסגר השלישי. דהיינו, מדובר ב"תקלה נקודתית" מצד הנתבעת – עניין המשליך על הצורך בהרתעה.

יחד עם זאת, אין להתעלם מכך, שלא עלה בידי הנתבעת להוכיח שקיבלה מלכתחילה הסכמה מפורשת בכתב מהתובע למשלוח דברי הפרסומת כפי שמחייב סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, כפי שעמדתי על כך לעיל. ועוד, אף לאחר קבלת מכתב ההתראה מב"כ התובע, נשלחו לתובע שלוש הודעות פרסומיות נוספות.

40. בנסיבות העניין שבתיק זה, סבורני, כי השיקול של "אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו" יוגשם גם בפיצוי שאינו מהווה מכפלה של סכום הפיצוי המקסימלי לפי סעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת (1,000 ₪) במספר ההודעות שנשלחו לתובע.

41. עוד יש ליתן את הדעת לכך, כפי שכבר עמדתי על כך לעיל, שהתובע לא פנה פעם נוספת לנתבעת (לאחר משלוח הודעת הסירוב מיום 4.1.2021), אלא רק לאחר כחמישה חודשים, שכן לדבריו, זו אינה כתובת הדואר האלקטרוני הראשית שלו, הוא לא בודק אותה בכל יום, והוא עורך בה "סדר" פעם בכמה חודשים. אלמלא פעל כך, והיה מקדים ושולח הודעת סירוב נוספת כראוי, ייתכן ומשלוח מרבית ההודעות היה נמנע.

42. נוכח המפורט לעיל, נוכח היקף ההפרה, שיש לראותו כמצומצם בנסיבות העניין, שכן אין המדובר בכתובת הדואר האלקטרוני הראשית של התובע, והוא אינו בודק אותה כל יום; נוכח משלוח הודעת סירוב שאינה כוללת נושא, והשתהותו של התובע מלפנות שנית לנתבעת במשך כחמישה חודשים; נוכח העובדה שהנתבעת העמידה אפשרות הסרה פשוטה באמצעות קישור בתחתית דברי הפרסום; ולאחר ששוכנעתי, שבנסיבות העניין, גם בפיצוי מצומצם יש בו כדי להרתיע את הנתבעת מהפרת החוק, הגעתי למסקנה שיש להעמיד את סכום הפיצוי בגין כל ההודעות על סך של 12,000 ₪.

ה – סופו של דבר

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 19771-07-21 דניאל זסלבסקי נ' שוקן ספורטוויר בע"מ

43. התביעה מתקבלת באופן חלקי בלבד. אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך של 12,000 ₪ ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 2,000 ₪.

כמו כן, על הנתבעת לשלם לתובע 1,000 ₪, כשיפוי חלקי בגין אגרת המשפט, בשים לב לפער בין סכום הפיצוי שנפסק לבין סכום התביעה.

הסכומים הנ"ל ישולמו תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ב, 06 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

סיגלית מצא, שופטת